

Professionellas upplevelser av de systemiska veckomötena inom barnskyddet i Östra Nylands velfärdsområde

Praktikforskning i socialt arbete

Helsingfors universitet

Magisterprogrammet i samhällsvetenskaper

Emely Schröder-Lommi

Februari 2025

Innehållsförteckning

1. Inledning	2
1.1 Syfte och forskningsfrågor	4
2. Tidigare forskning	4
3. Teoretiska utgångspunkter	7
5. Forskningsmaterial och analysmetod	8
5.1 Forskningsmaterialet	9
5.2 Analys av forskningsmaterialet	9
5.3 Etiska överväganden.....	10
6. Resultat.....	12
6.1 Systemiska veckomöten som relationsstärkande och stödjande verktyg.....	12
6.2 Kollegialt samarbete och delat ansvar	14
6.3 Möjligheter och utmaningar för klienter.....	15
6.4 Utvecklingsmöjligheter.....	18
7. Diskussion.....	20
8. Forskningen som praktikforskning, hur resultaten kan tillgodogöras.....	22
Referenser.....	23
Bilaga 1 Informationsbrev	25
Bilaga 2 Samtyckesformulär	26
Bilaga 3 Intervjuguide	27

1. Inledning

Denna praktikforskning undersöker socialarbetares upplevelser av den systemiska barnskyddsmodellen inom barnskyddet i Östra Nyland välfärdsområde. Barnskyddet baserar sig på barnskyddslagen (417/2007) och dess uppgift är att trygga barnets rätt till en säker uppväxtmiljö, en balanserad och mångsidig utveckling samt särskilt skydd. Barnets rättigheter är skyddade i Finlands grundlag. Finland är också bundet av både Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och FN:s konvention om barnets rättigheter. Enligt dessa konventioner ska barnets bästa alltid prioriteras i all myndighetsverksamhet. Social- och hälsovårdsministeriet ansvarar för beredningen och den övergripande styrningen av barnskyddslagstiftningen. Välfärdsområdena ansvarar för att ordna barnskyddstjänster, vilka antingen kan produceras av området själv eller köpas in från externa leverantörer. För att minska behovet av akut barnskydd vidtas åtgärder som främjar barns och ungdomars välfärd. Genom förebyggande barnskydd erbjuds stöd i ett tidigt skede för att förhindra att problem uppstår eller förvärras. Rådgivning, dagvård och skolor spelar en central roll i det förebyggande arbetet. (Social- och hälsovårdsministeriet, u.å.)

Barnskyddet i Finland står inför flera aktuella utmaningar. En socialarbetare inom barnskyddet får ha max 30 barn som klienter, men enligt en utredning av institutet för hälsa och välfärd (THL) överskreds denna gräns i många välfärdsområden år 2024 (Härus, 2024). Regionförvaltningsverket (2024) menar att det råder brist på socialarbetare inom barnskyddet, vilket påverkar möjligheten att tilldela varje barn en ansvarig socialarbetare. Till exempel rapporterade Egentliga Finlands välfärdsområde i maj 2024 att 202 barnskyddsklienter saknade en ansvarig socialarbetare (Regionförvaltningsverket, 2024). Östra Nylands välfärdsområde var ett av de fem områden där antalet klienter per socialarbetare inte överskreds (Härus, 2024).

För att förbättra situationen inom barnskyddet i Finland har nya arbetsmodeller införts för att förbättra tjänsterna och säkerställa att alla barn får det stöd de behöver. Den systemiska verksamhetsmodellen betonar teamarbete och ett mer klientcentrerat förhållningssätt samt syftar till att minska byråkratin och ge klientfamiljerna ett mer skraddarsytt stöd (Honkavaara, u.å.).

Den ursprungliga systemiska verksamhetsmodellen, Hackneymodellen, utvecklades år 2007 i Londons Hackney-distrikt av Isabelle Trowler och Steve Goodman, som vid den tiden var förmän inom socialt arbete i Hackney. Den systemiska verksamhetsmodellens utgångspunkt var att kombinera barnskydd och familjeterapi för att tillsammans med barnskyddsklienten och klientfamiljen hitta en långsiktig lösning på klientfamiljens problem. Trowler och Goodman skapade ingen manual för modellen, men de publicerade en beskrivning av de grundläggande idéerna, värderingarna och teorierna bakom systemiskt arbete. För att sprida modellen grundade de ett socialt företag, Morning Lane Associates, som erbjöd konsultation och utbildning till kommuner som var intresserade av att implementera modellen. (Aaltio, 2022)

Under åren 2017–2018 pilottestades en systemisk verksamhetsmodell baserad på Hackneymodellen i Finland under ledning av Institutet för hälsa och välfärd. Utvecklingen och spridningen av modellen har fortsatt i Finland efter att pilotskedet avslutades. (Aaltio & Isokuortti, 2019)

I den systemiska verksamhetsmodellen är barnskyddsenheterna organiserade på ett nytt sätt, där klientfamiljerna är hela teamets klienter. Hela teamet känner till klientfamiljens situation och någon i teamet är alltid anträffbar. Det centrala tankesättet är, att ingen socialarbetare är ensam om svåra barnskyddsfrågor. Strukturen i organisationen stöder socialarbetarna att behålla ett reflektivt tankesätt och samarbetsförmåga även i pressade situationer. Genom denna struktur eftersträvar man en organisation där socialarbetare trivs, stannar kvar och gör framsteg i karriären. (Fagerström, 2016)

Till den systemiska verksamhetsmodellen hör olika systemiska arbetsmetoder, bland dem systemiska veckomöten. De systemiska veckomötena är en del av den systemiska verksamhetsmodellen, vars syfte är att förändra verksamheten inom barnskyddsorganisationen både på nivån för klientarbete och på organisationsnivå (Aaltio & Isokuortti, 2019). Varje medlem i det systemiska veckomötet har en egen roll. Den ansvarige socialarbetarens roll är att se till att klientens (barnets) röst blir hörd och att lyfta fram barnets synvinkel, resurser och framsteg under mötet. Den ledande socialarbetaren fungerar som ordförande på de systemiska veckomötena.

Familjeterapeuten stärker upprätthållandet av det systemiska tillvägagångssättet i teamarbetet, och stöttar relationsarbetet mellan socialarbetaren och klienten genom att reflektera över hur de tillsammans kan hantera utmanande frågor på ett respektfullt och

värdigt sätt. Koordinatorns uppgifter innefattar att föra mötesanteckningar, sköta tidsbokningar för möten och att fungera som en lättillgänglig kontaktperson för klienten och samarbetspartners. De övriga socialarbetarna och socialhandledarna fungerar som det reflekterande teamet under mötet. (Lehtinen m.fl., 2017)

Det är viktigt att fortsätta forska om systemiska veckomöten för att se hur de fungerar i praktiken. Mer kunskap kan hjälpa till att utveckla och anpassa den systemiska verksamhetsmodellen så att den fungerar ännu bättre inom barnskyddet.

1.1 Syfte och forskningsfrågor

Syftet med denna studie är att undersöka hur socialarbetarna inom barnskyddet i Östra Nylands välfärdsområde upplever de systemiska veckomötena samt hur de anser att dessa möten kan utvecklas för att bättre stödja deras arbete och klienternas behov. Studien strävar efter att identifiera möjligheter och utmaningar inom de systemiska veckomötena för att bidra till en mer effektiv och hållbar praktik.

Studiens övergripande forskningsfrågor är:

- 1) Hur upplever socialarbetarna de systemiska veckomötena?
- 2) Vilka möjligheter och utmaningar kan identifieras med de systemiska veckomötena?
- 3) Hur kunde de systemiska veckomötena utvecklas?

2. Tidigare forskning

Forrester m.fl. (2013) har i sin utvärdering, *Reclaiming Social Work? An Evaluation of Systemic Units as an Approach to Delivering Children's Services*, av den systemiska verksamhetsmodellen inom barn- och familjesocialtjänst visat att modellen är mycket effektiv. Den systemiska verksamhetsmodellen, som innebär att socialarbetare arbetar i små team med gemensamt ansvar, främjar samarbete och stärker teamets syfte, vilket förbättrar arbetet. I kontrast till den mer traditionella hierarkiska modellen, där socialarbetare arbetar individuellt med sina egna fall, är den systemiska modellen mindre sårbar för svagheter i enskilda arbetsledare. Den främjar en ny syn på hur socialtjänsten

ska organiseras och stöder socialarbetare på ett mer effektivt och humant sätt. Utvärderingen pekar på att den största effekten av modellen inte är själva arbetssättet, utan att den öppnar upp för en omprövning av hur barn- och familjesocialtjänst generellt bör organiseras och hanteras.

I Finland beslutade man att pilottesta Reclaiming Social Work-modellen 2017–2018 som en del av regeringens program för reform av barn- och familjetjänster. Institutet för hälsa och välfärd (THL) publicerade två arbetsrapporter om modellens grundidéer och inledde en nationell utbildning av utbildare våren 2017. Totalt utbildades 58 utbildare, och i februari 2018 hade dessa utbildare startat pilotteam i 53 grupper på 31 orter. Parallellt med den nationella pilottestningen genomfördes en tvåårig utvärderingsstudie som samlade in erfarenheter från socialarbetare, utbildare, klienter och chefer. Studien visade att modellen hade stor potential, men framgångsrik implementering krävde betydande insatser från både modellutvecklare och användare. De flesta socialarbetare ville fortsätta använda modellen, och familjeterapeuternas insatser i teamen upplevdes som särskilt värdefulla. Samtidigt hindrade höga arbetsbelastningar en övergång till ett fullt systemiskt arbetssätt, och många anställda och utbildare var osäkra på hur modellens idéer skulle tillämpas i praktiken. Utvecklingen och spridningen av modellen har fortsatt i Finland efter att pilotskedet avslutades. (Aaltio & Isokuortti, 2019)

Isokuortti (2023) har i sin doktorsavhandling *Understanding implementation in child and family social work: process evaluation of the Systemic practice model in Finland* undersökt implementeringen av en systemisk arbetsmodell för barnskydd i Finland, baserad på den engelska modellen Reclaiming Social Work (RSW). Målet var att förbättra kvaliteten på socialt arbete med barn och familjer samt att främja användningen av evidensbaserade interventioner. Studien använde en processutvärdering med kvalitativa metoder: en litteraturöversikt, en implementeringsstudie (83 intervjuer) och en programteori med utvecklare (12 deltagare). Resultaten visade att trots att den systemiska verksamhetsmodellen mottogs positivt av socialarbetare, uppstod stora utmaningar vid implementeringen på grund av bristande stöd från central nivå och lokala organisationer. Detta begränsade de praktiska förändringarna under pilotfasen. Studien betonade vikten av noggrann förberedelse, tydliga interventioner, högkvalitativ utbildning, ledarskap och en stödjande arbetsmiljö för att lyckas med implementering.

Aaltio (2022) undersöker i sin doktorsavhandling *Effectiveness of the Finnish Systemic Practice Model for children's social care. A realist evaluation* effektiviteten av en systemisk arbetsmodell för barnskydd i Finland, en anpassning av den engelska RSW-modellen. Forskningsmetoden baserades på fyra delstudier: två kvasi-experimentella studier jämförde klientresultat mellan systemiska team (n=56) och traditionella team (n=56), en studie analyserade implementeringen av modellen med både kvalitativa och kvantitativa metoder, och en fjärde studie utvecklade en programteori för modellen genom workshops och intervjuer med experter. Resultaten visade att den systemiska modellen inte var mer effektiv än traditionellt arbete vad gäller klientresultat eller kundnöjdhet, trots att antalet klientmöten var högre i de systemiska teamen. Flera hinder identifierades för implementeringen, såsom otydlighet i modellen, bristande utbildning och organisatoriska problem, inklusive höga arbetsbelastningar, hög personalomsättning och bristande stöd från ledningen.

Den systemiska verksamhetsmodellen är således ett aktuellt ämne. Nyligen har ett forskningsprojekt under ledning av Ilse Julkunen avslutats: *Vardagseffekter i systemisk praxis – en multifallsstudie med avsikt att främja utvecklingen av hållbara och kunskapsdrivna välfärdstjänster*. Forskningen undersöker vardagseffekter av systemisk praxis inom socialt arbete i tre tvåspråkiga välfärdsområden i Finland. Fokus ligger på hur professionella skapar kunskap tillsammans med familjer, klienters delaktighet, flerspråkighetens betydelse samt dokumentationen av barnperspektivet. (Helsinki Practice Research Centre, 2024)

Den systemiska verksamhetsmodellen är fortsättningsvis i bred användning inom barnskyddet nationellt. Det finns behov av mer undersökningar om modellens lokala tillämpning och upplevelser av dess effektivitet inom olika välfärdsområden. Denna praktikforskning bidrar med ny kunskap om socialarbetarnas tankar kring systemiska veckomöten inom barnskyddet på lokal nivå. Praktikforskningen fokuserar på socialarbetarnas upplevelser, studerar möjligheter och utmaningar samt lyfter fram socialarbetarnas förslag på utvecklingen av arbetsmetoden inom barnskyddet i Östra Nylands välfärdsområde.

3. Teoretiska utgångspunkter

Denna praktikforskning använder sig av systemteori och ekologisk teori som teoretisk referensram. Malcolm Payne beskriver i boken *Modern teoribildning i socialt arbete* systeminriktad teori och ekologisk teori som två centrala perspektiv inom socialt arbete, där man hanterar komplexa relationer mellan individer och deras omgivning.

Systeminriktad teori bygger på idén att samhällen och individer är delar av större system som påverkar och interagerar med varandra. Payne betonar att individer inte bara är isolerade enheter utan en del av större sociala system, som familjer, organisationer och samhällen. Dessa system fungerar som helheter där varje del påverkar de andra, vilket innebär att förändringar i en del kan få återverkningar på hela systemet. Målet för denna teori är att förstå de relationella nätverken och hur olika systemkomponenter (till exempel individer, grupper eller institutioner) interagerar och påverkar varandra, vilket innebär att man bättre kan förstå orsaker till problem och utveckla lösningar som påverkar hela systemet snarare än att bara fokusera på individen. (Payne & Nilsson, 2015)

Ekologisk teori betonar sambandet mellan individer och deras fysiska och sociala miljöer. Payne beskriver denna teori som en förståelse av hur människor interagerar med och anpassar sig till sina omgivningar. Ekologiska perspektiv ser individer som beroende av sin miljö för att överleva och utvecklas, och förändringar i omgivningen kan påverka individens välbefinnande och beteende. Det handlar om att se individen som en produkt av sina interaktioner med både den naturliga och sociala miljön, där förändringar på en nivå, till exempel i familjeförhållanden, skolmiljöer eller samhället, kan ha effekter på individens livskvalitet och funktion. (Payne & Nilsson, 2015)

Både den systeminriktade och ekologiska teorin fokuserar på dynamiken mellan individen och omvärlden, och båda understryker vikten av att förstå hela kontexten i en individs liv för att kunna identifiera och åtgärda problem. Payne menar att dessa teorier ofta används tillsammans för att ge en mer holistisk bild av människors livssituationer och för att utveckla effektiva strategier för förändring och intervention. (Payne & Nilsson, 2015)

5. Forskningsmaterial och analysmetod

Till Östra Nylands välfärdsområde hör sju kommuner: Borgå, Askola, Lovisa, Mörskom, Lappträsk, Sibbo och Pukkila. Välfärdsområdet är en av de största arbetsgivarna i omnejden som sysselsätter cirka 2600 personer. Barnskyddet inom Östra Nylands välfärdsområde har tre regionala team: Borgå, Lovisa och Sibbo. I dessa team arbetar för tillfället sammanlagt tre ledande socialarbetare, 18 socialarbetare, åtta socialhandledare. I alla tre team arbetar även en och samma familjeterapeut. Forskaren arbetar för tillfället som socialarbetare i ett av dessa team. Till barnskyddet hör också eftervården, vars arbetsgrupp för tillfället består av en ledande socialarbetare, en socialarbetare och en socialhandledare.

De tre barnskyddsteamerna inom Östra Nylands välfärdsområde arbetar enligt den systemiska barnskyddsmodellen. Man arbetar tillsammans, har ett helhetligt tankesätt och utgår alltid ifrån att man har teamets stöd i alla situationer. Alla i teamet är bekanta med varandras klientfall, vilket innebär att alla kan hoppa in och hjälpa varandra vid behov och man är aldrig ensam i jobbiga situationer. Barnskyddsarbetet sker oftast i par, som består av endera två socialarbetare eller en socialarbetare och en socialhandledare. I ett av teamen ordnas systemiska veckomöten varje vecka och i två team ordnas systemiska veckomöten varannan vecka. Hela eller delar av teamet inklusive den ledande socialarbetaren och familjeterapeuten deltar i veckomötet. En stor del av socialarbetarna har deltagit i en längre utbildning i den systemiska barnskyddsmodellen, och familjeterapeuten som är en del av teamet har en lång arbetserfarenhet inom systemiskt arbetssätt, vilket gör att det finns ett stort engagemang och expertkunnande inom barnskyddet i Östra Nylands välfärdsområde. Barnskyddsklienterna tillsammans med deras närstående, eller enbart de närstående deltar i de systemiska veckomötena, för att ge den ansvariga socialarbetaren nya synvinklar och ett bredare synsätt på familjesituationen då det för socialarbetaren känns som att arbetsprocessen har kört fast eller arbetsmetoderna inte räcker till.

De sex socialarbetarna som intervjuats i denna forskning arbetar inom de tre olika barnskyddsteamerna i Östra Nylands välfärdsområde. Socialarbetarna har varit yrkesverksamma inom barnskyddet mellan 1 och 20 år. Fem av socialarbetarna har gått utbildningen inom systemiskt arbetssätt. En av dem har inte har gått utbildningen, men blivit erbjuden att gå den här året. De flesta önskar sig inte mer utbildning, men en av

socialarbetarna önskar få ta del av de olika barnskyddsteamens systemiska synsätt och erfarenheter samt önskar mer diskussion och samarbete mellan arbetstagarna vad gäller systemiskt arbetssätt.

Praktikforskning utgår enligt forsknings- och utvecklingsbehoven från den information eller de frågeställningar som uppstår i det praktiska sociala arbetet mellan de professionella och klienterna (Satka m.fl., 2016). Barnskyddet i Östra Nylands välfärdsområde har uttryckt ett forskningsbehov i ett ämne som det anses behöva mer kunskap om. Det har inte tidigare forskats om socialarbetarnas upplevelser om systemiska veckomöten inom Östra Nylands välfärdsområde. Forskningsfrågorna och planeringen av forskningsprocessen har gjorts i samråd med en av barnskyddets ledande socialarbetare. Praktikforskningens framsteg kommer att återkopplas regelbundet till den ledande socialarbetaren under forskningsprocessen.

5.1 Forskningsmaterialet

Materialet till denna praktikforskning har samlats in genom sex semistrukturerade intervjuer. Sammanlagt sex behöriga socialarbetare från tre barnskyddsteam inom Östra Nylands välfärdsområde har intervjuats under tiden 29.11-19.12.2024. En semistrukturerad intervjuguide användes för att få svar på forskningsfrågorna om hur socialarbetarna upplever de systemiska veckomötena och förslag på hur de kunde utvecklas. Socialarbetarna hade möjlighet att tala fritt under intervjuerna. Fem intervjuer hölls på socialarbetarnas arbetsplatser och en intervju hölls per telefonsamtal. Intervjuerna varande mellan 15 och 30 minuter. Samtliga intervjuer hölls på svenska. Intervjuerna bandades in med en diktafon, vilket enligt Kvale & Brinkmann (2014) ger forskaren frihet att koncentrera sig på intervjusamtalet. Materialet transkriberades därefter till textform i ett Word-dokument. Intervjuerna raderades från diktafonen genast efter att transkriberingarna var klara.

5.2 Analys av forskningsmaterialet

Enligt Fejes & Thornberg (2019) är analysen den process då forskaren systematiskt arrangerar sitt material genom att organisera, bryta ner, koda eller söka efter mönster, för

att komma fram till ett resultat. Analysprocessen börjar redan vid transkriberingen av intervjumaterialet, genom att forskaren redan då börjar identifiera mönster och teman i materialet (Kvale & Brinkmann, 2014).

Intervjumaterialet i denna praktikforskning analyserades med hjälp av materialbaserad innehållsanalys, som enligt Tuomi & Sarajärvi (2018) är en process i tre faser: 1) reducering, 2) kategorisering och 3) abstrahering. Det skriftliga materialet kategoriserades enligt tema och fokuserade på socialarbetarnas subjektiva erfarenheter och upplevelser. Med hjälp av denna slags kategorisering kan socialarbetarnas enskilda upplevelser och åsikter organiseras för att få en lättskådlig överblick av innehållet, vilket underlättar analysarbetet (Fejes & Thornberg, 2019).

Analysprocessen började med att de uttryck som beskrev ett visst tema under intervjufrågorna färgades med en viss färg i Word-dokumentet, medan sådana uttryck som beskrev ett annat tema färgades med en annan färg. Därefter kategoriserades under varje intervjufråga uttryck som beskrev likheter eller olikheter i ett annat Word-dokument. Likheter och olikheter grupperades därefter i underkategorier. Slutligen sammanfattades de relevanta delarna som svarade på forskningsfrågorna och analyserades med hjälp av systemteori och ekologisk teori.

5.3 Etiska överväganden

Denna praktikforskning följer Forskningsetiska delegationens (TENK, 2019) allmänna etiska principer och anvisningar om god vetenskaplig praxis i vetenskaplig forskning. Intervjudeltagarna hade rätt att delta frivilligt, avbryta när som helst utan följder och dra tillbaka sitt samtycke när som helst under praktikforskningens gång. Deltagarna fick på förhand information om praktikforskningens innehåll, hur den genomförs i praktiken, deras rättigheter, hur deras personuppgifter behandlas och hur forskningsmaterialet förvaras. Enligt god vetenskaplig praxis är det viktigt att inte fabricera eller manipulera data eller resultat, att ta någon annans idéer eller att vara selektiv vid insamlingen av data utgående från egna intressen eller motiv. Det insamlade materialet innehöll varken manipulerade data, plagiat eller artificiell intelligens. Deltagarna pseudonymiserades i bearbetningen av materialet. All kommunikation med deltagarna skedde med högsta konfidentialitet. Meddelanden och e-post raderades i efterhand för att eliminera alla

identifierbara spår. Intervjuerna bandades in med diktafoner och transkriberingarna sparades säkert bakom lösenordsskydd på forskarens personliga förvaringsutrymme vid Helsingfors universitet tills kursens slut 4.2.2024, varefter all information raderades. Intervjuerna raderades omedelbart från diktafonen efter att transkriberingen var gjord.

Enligt Forskningsetiska delegationen (TENK, 2019) är det viktigt att respektera intervjudeltagarnas självbestämmanderätt och se till att forskaren planerar och genomför praktikforskningen utan risker eller skador för intervjudeltagarna eller de organisationer de arbetar för. Forskningslov för denna praktikforskning ansöktes 6.11.2024 från Östra Nylands välfärdsområde och godkändes 12.11.2024.

En del etiska reflektioner har uppstått under forskningsprocessen. Eftersom forskaren är kollega till de socialarbetare som intervjuades finns en risk att deras svar påverkas, antingen medvetet eller omedvetet. Socialarbetarna kan exempelvis anpassa sina svar för att framställa sig själva i en mer positiv dager eller för att säga det de tror att forskaren vill höra. Det finns också en möjlighet att de känner sig begränsade i att uttrycka kritik eller negativa erfarenheter av arbetet.

En annan utmaning är att forskarens förförståelse av arbetsplatsen kan påverka tolkningen av svaren, vilket kräver en medveten och reflexiv analys för att minimera subjektivitet. Under analysprocessen blev anonymitet en central fråga. Eftersom arbetsgemenskapen är relativt liten kunde vissa ordval och uttryck lätt kopplas till enskilda personer. Därför har vissa personliga kommentarer raderats eller omformulerats för att säkerställa att inga socialarbetare kan identifieras. Detta skapade ett etiskt dilemma där forskaren måste balansera mellan att bevara socialarbetarnas åsikter och att följa etiska riktlinjer. Hanteringen av personliga kommentarer krävde noggranna avvägningar mellan autenticitet och skydd av känsliga uppgifter.

Ytterligare en aspekt är att socialarbetarnas arbetsbelastning och tidspress kan ha påverkat deras reflektioner under intervjuerna. När arbetsbördan är hög finns en risk att svaren färgas av trötthet och frustration, vilket kan ge en mer negativ betoning på upplevelsena.

Att genomföra en praktikforskning i sin egen arbetsgemenskap innebär en del utmaningar. Eftersom forskaren själv är en del av det system som studeras, kan det vara svårt att inta en helt objektiv position och att säkerställa att analysen blir så opartisk som möjligt.

6. Resultat

I detta kapitel redovisas praktikforskningens resultat om hur socialarbetarna upplever de systemiska veckomötena som en del av deras arbete inom barnskyddet i Östra Nylands välfärdsområde. Kapitel 6.1 behandlar de systemiska veckomötenas påverkan på relationer och som stödjande verktyg, kapitel 6.2 fokuserar på kollegialt samarbete och delat ansvar och kapitel 6.3 lyfter fram möjligheter och utmaningar för klienter genom systemiska veckomöten. Slutligen i kapitel 6.4 redovisas socialarbetarnas förslag på vidareutvecklingen av de systemiska veckomötenas innehåll och struktur.

6.1 Systemiska veckomöten som relationsstärkande och stödjande verktyg

Socialarbetarna anser att de systemiska veckomötena är värdefulla och bidrar positivt till deras arbete. De menar att klienter som upplever mötena som positiva och som får utrymme att berätta om sig själva utan att känna sig anklagade, upplever sig hörda, uppskattar mötena, uttrycker tacksamhet och vill delta igen. Socialarbetarna betonar vikten av att klienterna får denna upplevelse. En socialarbetare uttrycker sig på följande sätt:

Hela den här approachen, hur vi bemöter familjerna, värderingarna och inklusionen, är ett arbetssätt som är väldigt givande att arbeta med. Det respekterar familjernas egna åsikter, och jag hoppas att de känner sig hörda. (R4)

I bästa fall bidrar veckomötena till en förbättrad relation mellan socialarbetare och klienter, och skapar en känsla av stöd snarare än kritik från myndigheterna. När någon verkligen engagerar sig i deras situation och avsätter tid för att hjälpa och förstå, känner klienterna sig hörda. En socialarbetare beskrev den relationella aspekten enligt följande:

För familjens del ger det också en känsla av trygghet, eftersom de upplever att vi faktiskt bryr oss om deras situation, lyssnar på dem och tar deras erfarenheter på allvar. (R2)

I nära relationer blir det lättare att uppmärksamma nyanserade signaler, som förändringar i tonläge eller sinnesstämning. Maktförhållanden formar dynamiken i mötet mellan socialarbetare och klient. Hur denna påverkan uttrycks beror på hur båda parter tolkar sin

roll, bemöter varandra och skapar sin inbördes relation. (Bergman-Pyykkönen & Salovaara, 2021)

Inom systemiska veckomöten blir det tydligt att socialt arbete inte enbart fokuserar på individen, utan även på familjen och dess nätverk. Ett systemiskt synsätt gör det möjligt för socialarbetare att tillsammans med kollegor få en djupare förståelse för hur förändrade relationer och ökad motståndskraft inom familjen eller nätverket kan stärka individens välmående och utveckling. Genom att behandla individens problem i relation till dess omgivning följer detta systemteorins och den ekologiska teorins grundprinciper, där individen ses som en del av ett större sammanhang. (Payne & Nilsson, 2015)

Vid de systemiska veckomötena deltar alltid en familjeterapeut, vars roll är att stödja socialarbetarna i att upprätthålla en dialogbaserad relation med hela familjen, även vid svåra beslut (Fagerström, 2016). Enligt Payne & Nilsson (2015) omfattar familjeterapi all praktik som bygger på eller har utvecklats utifrån systemteoretiska principer. Det är ett tvärprofessionellt fält som involverar psykiatri, klinisk psykologi och socialt arbete. Den gemensamma teoretiska grunden inom dessa områden är systemteori, då de fokuserar på samspelet mellan individer inom familjestrukturer.

Familjeterapeuten är oftast den som intervjuar klienterna och leder det systemiska veckomötet. Socialarbetarna upplever familjeterapeutens intervjuer som värdefulla. En av dem beskriver detta på följande sätt:

Vi reflekterar också över tidigare händelser och erfarenheter samt hur dessa påverkar situationen idag. Detta ger en bra grund för att ta hänsyn till dessa faktorer i det fortsatta arbetet. (R2)

Socialarbetarna anser att familjeterapeutens perspektiv tillför värdefull kunskap och teman som de själva saknar. Det familjeterapeutiska arbetet skiljer sig från det sociala arbetet, vilket enligt socialarbetarna ger nya infallsvinklar i klientarbetet.

Fagerström (2016) menar att socialarbetarna, genom reflektion och vägledning från familjeterapeuten, kan utforska olika tillvägagångssätt för att arbeta effektivt med familjen och få stöd i det fortsatta arbetet. Inom den systemiska verksamhetsmodellen förblir familjemedlemmarna alltid i fokus, även vid svåra beslut.

6.2 Kollegialt samarbete och delat ansvar

Socialarbetarna upplever att arbetsteamets stöd och känslan av att aldrig vara ensam är mycket viktigt. Kollegornas kunskap och erfarenhet skapar en stark grund, och stödet inom gruppen är betydligt större än om man är ensam.

Systemteori betraktar individer som en del av större system och betonar vikten av relationer och interaktioner inom dessa. Kollegialt stöd ses som en viktig del av detta, då socialarbetare och andra yrkesverksamma utgör ett professionellt nätverk där samarbete och reflektion är avgörande för att hantera komplexa problem och ge effektivt stöd till klienter. (Payne & Nilsson, 2015)

En betydande fördel med systemiska veckomötena är att de ger den ansvariga socialarbetaren nya perspektiv och infallsvinklar på klienternas situationer. Eftersom det finns flera sätt att tolka en klients livssituation bidrar veckomötena till en bredare och djupare förståelse om klientfamiljernas situation. Socialarbetarna upplever ofta att de får nya insikter, även om de arbetat intensivt med en familj under lång tid. En socialarbetare beskriver detta på följande sätt:

Jag tänker att om mötena är välstrukturerade och fokuserar på ett viktigt ämne som är centralt för klientrelationen, kan det ge nya perspektiv som jag kanske inte tidigare har övervägt. I sådana fall anser jag att de systemiska mötena öppnar upp för fler synpunkter, vilket är värdefullt för mig när jag gör en helhetsbedömning av mina klients situationer. Det gör att bedömningen inte enbart baseras på mina egna tankar, utan även bygger på insikter från andra. (R1)

Socialarbetarna anser att det är ofördelaktigt för klienten om bedömningen av stödbehov och livssituation enbart baseras på den ansvariga socialarbetarens och arbetsparets uppfattning. En socialarbetare uttrycker sig så här:

Nog är det ju också för klienten en positiv sak och en trygghet att det inte bara är den egna arbetarens synvinkel, utan att flera professionella funderar över situationen, vilket ger mer. (R5)

Den ekologiska teorin betonar hur individens omgivning, inklusive sociala nätverk och samhällseliga faktorer, påverkar utveckling och välmående. Kollegialt stöd är en del av det professionella ekosystem, där ett starkt stöd från kollegor förbättrar socialarbetarnas

förmåga att hantera svåra situationer och ge bättre stöd till klienter. (Payne & Nilsson, 2015)

En annan viktig aspekt som socialarbetarna lyfter fram är fördelarna med delat klientansvar. Komplexa barnskyddsärenden kräver ett mångdimensionellt och kritiskt förhållningssätt (Fagerström, 2016). Socialarbetarna upplever det som värdefullt att inte behöva hantera arbetsbördan och de utmaningar som svåra klientfall innebär på egen hand. En socialarbetare beskrev det delade klientansvaret så här:

Samtidigt får jag höra om andras klientfall och blir lite insatt i dem, vilket gör att jag kan ta över om någon annan är borta, utan att familjen behöver börja om från början och berätta allt igen. Den här öppenheten och informationsutbytet är något jag verkligen värdesätter och ser som en stor fördel i mitt arbete. (R4)

Trots att socialarbetarna alltid har ett arbetspar som stöd ser de en stor styrka i att kunna dela erfarenheter inom arbetsgruppen. Enligt Fagerström (2016) är pararbete viktigt, inte bara ur ett säkerhetsperspektiv utan också för att möjliggöra fler perspektiv. När två yrkespersoner arbetar tillsammans med en familj främjar det en mångfacetterad och nyanserad arbetsprocess. Delat ansvar innebär även att kollegor kan ta över vid behov, exempelvis när den ansvariga socialarbetaren eller arbetsparet är lediga.

Mångprofessionellt arbete och en förutsättning för den systemiska verksamhetsmodellen. Socialarbetaren behöver inte ha alla svar själv, utan de bästa stödfunktionerna och lösningarna utvecklas genom teamets gemensamma reflektion och diskussion utifrån olika perspektiv. (Lahtinen m.fl., 2017)

6.3 Möjligheter och utmaningar för klienter

Socialarbetarna menar att det är avgörande att klienterna får en tydlig förklaring av vad det systemiska veckomötet innebär innan det äger rum. Trots detta upplever de att det kan vara svårt för klienterna att förstå syftet och hur mötena fungerar i praktiken. Om klienterna inte är väl införstådda kan det få negativa konsekvenser.

Även om socialarbetarna i förväg diskuterat mötets syfte med klienterna, har många ändå förhoppningar om att konkreta planer ska upprättas, att beslut ska fattas eller att direkta lösningar ska ges. När detta inte sker kan klienterna uppleva besvikelse.

Ur ett systemteoretiskt perspektiv är klientens förståelse av mötet avgörande eftersom individen inte kan betraktas isolerat från de sammanhang de befinner sig i. Det systemiska veckomötet är en del av ett större nätverk av myndighetsaktörer, och om klienten inte förstår sin roll i detta system kan det skapa en känsla av maktlöshet och bristande delaktighet. (Payne & Nilsson, 2015)

En av socialarbetarna beskriver problematiken på följande sätt:

Då klienterna inte vet vad de gått med på och sen dyker upp på mötet där det sitter typ 15 socialarbetare och myndigheter, har jag upplevt och sett på mina klienter att de blir jätteobekväma och då får jag en känsla av att jag har lurat dem till någonting som de inte vill. Efteråt har jag fått höra att det kändes som att de satt åtalade på en rättegång. (R1)

Stora möten kan upplevas som obekväma för klienterna. Trots att det systemiska teamet strävar efter att ha ett respekterande och upplyftande förhållningssätt kan mötena ändå kännas överväldigande. Socialarbetarna behöver därför en stark empatisk förmåga för att förstå och bemöta klienternas upplevelser.

Enligt Bergman-Pyykkönen & Salovaara (2017) innebär empati att kunna föreställa sig och även delvis känna klientens smärta och svårigheter. Socialarbetaren sätter sig in i klientens situation, reflekterar över dennes upplevelse och uttrycker sin förståelse, samtidigt som klienten bjuds in att gemensamt utforska sina känslor. Empati skiljer sig från sympati, då det handlar om att aktivt identifiera sig med klientens känslor snarare än att enbart känna medlidande.

Barnskyddsarbete är i grunden ett myndighetsuppdrag som kräver bred kompetens och förmågan att balansera olika krav. Idealt sker arbetet i samverkan med familjen och andra myndigheter för barnets bästa. I praktiken innebär det dock att hantera och bemöta starka känslor som oro, nöd och ilska. Socialarbetaren måste upprätthålla professionella gränser, arbeta i enlighet med lagen och samtidigt vara öppen för nya perspektiv. (Fagerström, 2016)

Enligt socialarbetarna är en av de största nackdelarna med de systemiska veckomötena att vissa klienter får negativa upplevelser, särskilt om diskussionerna eskalerar och det blir svårt att hålla en saklig ton. Bergman-Pyykkönen & Salovaara (2017) betonar vikten av att skapa och bevara en fungerande samarbetsrelation, där socialarbetaren hjälper klienten att

hantera sina känslor för att kunna agera eftertänksamt och minska risken för att skada sig själv eller andra. Känslor spelar en central roll, eftersom de speglar vad som är betydelsefullt för oss, och förmågan att reglera dem är avgörande för ett fungerande samarbete. En socialarbetare beskriver utmaningen med dessa möten:

När man på de här mötena går ganska djupt in i familjens situation och öppnar upp saker som har hänt och kanske traumatiska upplevelser, kanske det väcker sådana känslor och minnen som dom här människorna kanske inte har kapacitet och resurser att bearbeta. Då funderar man att vad har man nu åstadkommit hos den här människan, har det varit till mer skada eller nytta att gå så där djupgående in i deras situation. Det kan vara en risk tänker jag. (R2)

Trots att barnskyddsärenden ofta involverar starka känslor, menar socialarbetarna att veckomötena inte bör bli en alltför emotionellt påfrestande situation för klienterna. En av dem uttrycker det så här:

...att det sen blir skrik och gråt och en arena för starka känslor. (R1)

Genom ett ekologiskt perspektiv kan klientens emotionella reaktioner förstås i relation till deras bredare sociala sammanhang. Deras upplevelser under mötet är inte isolerade händelser, utan påverkas av deras tidigare erfarenheter av myndighetskontakter, deras familjesystem samt de sociala och ekonomiska förhållanden de befinner sig i. (Payne & Nilsson, 2015)

Enligt Bergman-Pyykkönen & Salovaara (2021) innebär emotionell kompetens i mötet med klienten att socialarbetaren kan ge ett genomtänkt och professionellt svar i pressade situationer. Det handlar om att avgöra när det är lämpligt att fortsätta samtalet och när det är bättre att backa för att skydda både klienten och sig själv, samt undvika att någon förlorar ansiktet.

Socialarbetarna upplever även att de systemiska veckomötena inte passar alla klienter. De anser att mötena gynnar vissa typer av familjer, men kan vara en socialt betungande situation för andra. En av dem beskriver sin erfarenhet:

Jag har hört åtminstone av ungdomar att det har varit helt förfärligt att alla pratar om en och man är där utpekad. (R4)

Socialarbetarna menar också att klienterna har störst nytta av veckomötena när deras hemmiljö är stabil och de har en möjlighet att reflektera analytiskt över sin situation. Om situationen hemma är kaotisk kan mötet i stället bidra till en negativ upplevelse. De ser också att klienter med exempelvis social fobi eller de som är tillbakadragna kan ha svårt att delta i systemiska veckomöten. En socialarbetare uttrycker det så här:

Det är ofta utåtriktade personer som har lätt att säga sin åsikt och kanske vill stå i centrum som gärna kommer på dom här mötena. (R2)

En av utmaningarna socialarbetarna lyfter är att vissa klientfamiljer hade haft nytta av att de systemiska veckomötena men väljer att inte delta, vilket gör det svårt att stödja dem på bästa sätt.

6.4 Utvecklingsmöjligheter

På forskningsfrågan ”Hur skulle du utveckla de systemiska veckomötena så att de bättre kunde stödja ditt arbete?” gav socialarbetarna olika förslag. De som har systemiska veckomöten varje vecka upplever en ökad arbetsbelastning, medan de som har möten varannan vecka upplever ser inte samma problem. Över lag anser socialarbetarna att de systemiska veckomötena kräver stora personalresurser och föreslår att deras storlek kan minskas.

Utifrån ett systemteoretiskt perspektiv kan den upplevda belastningen förstås genom att se socialarbetarna som en del av ett större system där resurser och klientrelationer påverkar varandra. När mötena tar mycket tid från andra arbetsuppgifter skapas en obalans i systemet, vilket leder till stress och ineffektivitet.

Socialarbetarna upplever stress över att ständigt behöva hämta klienter till mötena, trots att många klienter inte är intresserade av att delta. En socialarbetare uttrycker oro över att klienter bjuds in enbart för att mötet ska genomföras:

Då har klienten kanske inte kommit på basis av ett verkligt behov, utan det har byggts på att ”nu måste vi bara få hit någon”, vilket indirekt känns som en belastning. (R1)

För att minska pressen föreslås att systemiska veckomöten i större utsträckning används vid överflyttningar mellan klientskap, där de kan fylla en tydligare funktion i en förändringsprocess:

Jag skulle ta ner pressen på att vi ska ta med klienter varje vecka då det inte finns ett behov, eller så ett annat alternativ att helt och hållet ändra på strukturen, att använda systemiska veckomöten bara då när det blir en överflyttning från socialvårdslagens klientskap till barnskyddet eller då det gjorts en bedömning av servicebehovet och de ska flyttas till barnskyddet. Att använda systemiska veckomöten som ett verktyg till överflyttningar. (R1)

I den systemiska verksamhetsmodellen används olika metoder för att tillsammans med klienten gå igenom till exempel familjens bakgrund, släktens historia, generationsöverskridande problematik och klientens målsättningar. En central del av den ekologiska och systemteorin är lösningsfokuserad, vilket även den systemiska praktiken är (Payne & Nilsson, 2015). Den vanligaste metoden som används är släktträdet, vilket hjälper socialarbetarna att förstå familjens bakgrund. Dock efterfrågar de fler metoder, såsom tidslinjen eller de tre husen, för att bättre anpassa arbetet efter klientens behov. Tidslinjen hjälper klienten och det systemiska teamet att se vilka förändringar det skett under en tid i klienten liv, medan de tre husen hjälper både klienten och teamet att få en överblick över klientens positiva och negativa faktorer i livssituationen, samt klientens önskemål för framtiden. En socialarbetare menar:

Vi borde prova fler metoder och påminna oss om att arbetet inte enbart ska vara familjeterapicentrerat, utan att vi också ska ta vara på teamets egna kunskaper och erfarenheter. (R6)

Socialarbetarna föreslår att mer tid avsätts för trafikljusmetoden, där klienter kategoriseras utifrån sin aktuella situation för att ge bättre stöd i det fortsatta arbetet åt den ansvariga socialarbetaren. Socialarbetarna önskar att arbetsmetoden kan anpassas efter situationen och föreslår att låta klienten vara den som väljer metod. I stället för att automatiskt använda släktträdet kan man fråga klienten om den hellre vill använda släktträdet eller om de hellre vill prata om till exempel livshändelser, relationer eller tidigare traumatiska händelser.

För att ge klienterna en positiv upplevelse föreslås att ett enkelt, konkret och överskådligt informationsblad kan skickas i förväg, där klienterna får en förklaring på vad det systemiska veckomötet innebär och vad det kan förvänta sig.

Socialarbetarna förslår också att samarbetspartners som till exempel skolan, daghem, psykiatri och familjearbetare bör bjudas in till de systemiska veckomötena, vilket ger värdefull bakgrundsinformation om familjens situation.

Slutligen menar socialarbetarna att det systemiska arbetssättet bör integreras i det dagliga klientarbetet snarare än att enbart ske under veckomöten. De efterfrågar en tydligare struktur och kontinuerlig utvärdering av arbetet. Sammanfattningsvis önskar de en mer flexibel och behovsanpassad modell för de systemiska veckomötena.

7. Diskussion

Denna praktikforskning har undersökt socialarbetarnas upplevelser av de systemiska veckomötena inom barnskyddet, där både möjligheter och utmaningar i metoden framträtt.

Socialarbetarna anser att de systemiska veckomötena är värdefulla och stärker relationen mellan dem och klienterna. Klienter som känner sig hörda och inkluderade uppskattar mötena och deltar gärna igen. Det systemiska arbetssättet, som grundar sig på systemteori och ekologisk teori, fokuserar på individen i relation till familj och nätverk, vilket bidrar till en djupare förståelse av klientens situation. Familjeterapeuten spelar en central roll i mötena genom att leda intervjuer och ge socialarbetarna nya perspektiv.

Socialarbetarna värdesätter det kollegiala stödet och samarbetet inom arbetsteamet, vilket ger en känsla av att aldrig vara ensam. Systemiska veckomöten bidrar med nya perspektiv och insikter genom flera professionellas reflektioner, vilket förbättrar helhetsbedömningen av klienternas behov. Delat klientansvar upplevs som en fördel, där erfarenheter och information delas inom teamet, vilket gör att socialarbetare kan stödja varandra och hantera komplexa ärenden effektivt. Mångprofessionellt arbete är centralt för den systemiska modellen, där gemensamma reflektioner leder till bättre stöd och lösningar för klienterna.

Socialarbetarna anser att det är viktigt att klienterna förstår syftet med de systemiska veckomötena innan de deltar, men upplever att många klienter inte helt förstår mötets

funktion, vilket kan leda till besvikelse. Mötena kan vara känslomässigt påfrestande, särskilt om klienter inte är förberedda. Vissa klienter, särskilt de med social fobi eller en kaotisk hemmiljö, kan ha svårt att hantera dessa möten. Socialarbetarna betonar också att inte alla familjer passar för denna typ av möten, och att vissa klienter väljer att inte delta trots att de skulle kunna ha nytta av dem.

Socialarbetarna beskriver att de systemiska veckomötena ofta upplevs som en arbetsbelastning, särskilt när mötena hålls varje vecka. När mötena tar för mycket tid och resurser, riskerar andra viktiga arbetsuppgifter att bli lidande. För att skapa bättre balans föreslår socialarbetarna att mötena kan användas exempelvis vid överflyttningar av klientskap.

En central aspekt är att många klienter saknar en tydlig förståelse för de systemiska veckomötenas syfte, vilket skapar osäkerhet och minskar deras engagemang. För att minska klienternas obehag föreslås bättre förberedelser, till exempel genom informationsblad, vilket kan bidra till en tydligare förståelse för mötets syfte.

Socialarbetarna pekar på att det systemiska arbetssättet ofta känns både oflexibelt och ostrukturerat, vilket kan minska effektiviteten. Ett starkare samarbete med skola, psykiatri och andra aktörer kan skapa ett mer holistiskt stöd för både klienten och socialarbetaren.

Sammanfattningsvis visar resultaten att de systemiska veckomötena inom barnskyddet är en användbar metod för att arbeta med komplexa familjesituationer, men att det samtidigt finns flera utmaningar att hantera. Socialarbetarna föreslår förändringar för att förbättra effektiviteten, såsom att minska antalet möten, öka förberedelserna för klienter och använda fler metoder än släktträdet för att förstå familjens och individens situation. Dessutom önskar de en mer strukturerad och mer flexibel arbetsmetod som ger både klienter och socialarbetare bättre förutsättningar för ett framgångsrikt samarbete. Trots utmaningar har den systemiska verksamhetsmodellen möjlighet att stärka barnskyddsarbetet, men det krävs en ökad medvetenhet om de individuella behoven hos både klienterna och socialarbetarna för att denna metod ska vara hållbar och effektiv på lång sikt.

8. Forskningen som praktikforskning, hur resultaten kan tillgodogöras

Syftet med praktikforskning är att få fram vetenskaplig kunskap med praktisk relevans, som kan stärka och utveckla de arbetsmetoder som används inom socialt arbete.

Resultaten i denna praktikforskning ger värdefull information för den kommande utvecklingen av de systemiska arbetsmetoderna inom barnskyddet inom Östra Nylands välfärdsområde. De tre barnskyddsteamerna kan använda sig av resultaten för att utveckla och få stöd i det fortsatta systemiska arbetet med klienterna.

Praktikforskningens resultat har presenterats vid Helsingfors universitet på praktikforskningskursens posterdag 20.1.2025. Den färdiga forskningsrapporten inlämnades 4.2.2025 och resultaten presenterades därefter åt de ledande socialarbetarna inom barnskyddet i Östra Nylands välfärdsområde. De intervjuade socialarbetarna samt de tre barnskyddsteamerna har också fått ta del av praktikforskningen.

Denna praktikforsknings poster kommer att publiceras på Helsingfors universitets hemsidor. Praktikforskningen i sin helhet kan möjligtvis publiceras på Helsingfors universitets hemsidor och på organisationens nätsidor.

Referenser

Aaltio, E. (2022) *Effectiveness of the Finnish Systemic Practice Model for children's social care. A realist evaluation*. Jyväskylä: University of Jyväskylä.

<http://urn.fi/URN:ISBN:978-951-39-9224-8>

Aaltio, E., & Isokuortti, N. (2019). *Systeemisen lastensuojelun toimintamallin ydinelementit: kuvaus asiakastason ydinelementeistä, tavoitteista ja toimintamekanismeista*. Terveysten ja hyvinvoinnin laitos.

Barnskyddslagen (417/2007) Finlex. <https://finlex.fi/sv/laki/ajantasa/2007/20070417>

Bergman-Pyykkönen, M. & Salovaara, V. (2021) *Den emotionellt kompetenta socialarbetaren: en liten bok om känslor och kommunikation i socialt arbete*. FSKC Rapporter 1/2021. Helsingfors. [https://www.fskompetenscentret.fi/Site/Data/2067/Files/DEKS_Handbok_FSKC_01_2021\(2\).pdf](https://www.fskompetenscentret.fi/Site/Data/2067/Files/DEKS_Handbok_FSKC_01_2021(2).pdf)

Fagerström, K. (2016) *Ihmissuhteita rakentava ja ylläpitävä lastensuojelutyö – Hackneyn malli ja systeeminen käytäntö lastensuojelutyössä*. THL: Työpäperi 42/2016. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-302-778-7>

Fejes, A. & Thornberg, R. (2019) *Handbok i kvalitativ analys*. 3 uppl. Liber. Stockholm.

Forrester, D., Westlake, D., McCann, M., Thurnham, A., Shefer, G., Glynn, G. & Killian, M. (2013) *Reclaiming Social Work? An Evaluation of Systemic Units as an Approach to Delivering Children's Services*. University of Bedfordshire. <http://hdl.handle.net/10547/594517>

Helsinki Practice Research Centre (2024) *Projekt*. Helsingfors universitet. <https://www.helsinki.fi/sv/natverk/helsinki-practice-research-centre/projekt>

Honkavaara (u.å.) *Nu ska barnskyddet ordnas om*. Folkhälsan. <https://www.folkhalsan.fi/tidningen-folkhalsan/artiklar/barnskydd/>

Härus, C. (4.12.2024) Östra Nylands välfärdsområde toppar i barnskyddstjänster. *Yle*. <https://yle.fi/a/7-10068574>

Isokuortti, N. (2023) *Understanding implementation in child and family social work: process evaluation of the systemic practice model in Finland*. University of Helsinki.
<https://helda.helsinki.fi/items/bf6275b7-bedo-45e8-acf1-e7b487322af1>

Kvale, S. & Brinkmann, S. (2014) *Den kvalitativa forskningsintervjun*. 3 uppl. Studentlitteratur. Lund

Lahtinen, P., Männistö, L. & Raivio, M. (2017) *Kohti suomalaista systeemistä lastensuojelun toimintamallia. Keskeisiä periaatteita ja reunaehtoja*. THL: Työpaperi 7/2017. https://www.julkari.fi/bitstream/handle/10024/132169/URN_ISBN_978-952-302-827-2.pdf?sequence=1.

Payne, M. & Nilsson, B. (2015) *Modern teoribildning i socialt arbete*. 4 uppl. Stockholm. Natur & Kultur.

Regionförvaltningsverket (17.7.2024) *Regionförvaltningsverket ålade Egentliga Finlands välfärdsområde att se till att det finns tillräckligt med socialarbetare inom barnskyddet*. https://avi.fi/sv/pressmeddelande/-/tiedote/70376747?utm_source=chatgpt.com.

Satka, M., Julkunen, I., Kääriäinen, A., Poikela, R., Yliruka, L. & Muurinen, H. (2016) *Käytäntötutkimuksen taito*. Heikki Waris -Instituutti & Mathilda Wrede -Institutet.

Social- och hälsovårdsministeriet (u.å.) *Barnskydd*. <https://stm.fi/sv/barnskydd>

TENK (2019) *Etiska principer för humanforskning och etikprövning inom humanvetenskaperna i Finland*. Forskningsetiska delegationens anvisningar 2019. https://tenk.fi/sites/default/files/2021-01/Etikprovning_inom_humanvetenskaperna_2020.pdf.

Tuomi, J. & Sarajärvi, A. (2018) *Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi*. (Uudistettu laitos.) Kustannusosakeyhtiö Tammi.

Bilaga 1 Informationsbrev

Tack för att du har visat intresse för att delta i min praktikforskning om upplevelser av systemiska veckomöten inom barnskyddet!

Mitt namn är Emely Schröder-Lommi och jag studerar socialt arbete på magisterprogrammet vid Helsingfors universitet där jag som bäst genomför studieavsnittet i praktikforskning. Planen är att utföra en praktikforskning som kan bidra barnskyddet inom Östra Nylands välfärdsområde med synvinklar och idéer för utvecklingsmöjligheter vad gäller de systemiska veckomötena.

Målet med denna praktikforskning är att undersöka hurdana effekter du som socialarbetare upplever att de systemiska veckomötena har för ditt arbete, och hur du upplever att de systemiska veckomötena kunde utvecklas.

Du kommer att träffa mig för en intervju som tar cirka 30 minuter. Platsen bestämmer vi, men det går också bra att träffas via Microsoft Teams. Intervjuerna kommer att bandas in med en diktafon och därefter transkriberas till skriftlig form. Frågorna som ställs vid intervjun är korta och berör dina åsikter och erfarenheter av de systemiska veckomötena. Du kan få kännedom om data från din intervju om hela praktikforskningens resultat genom att kontakta mig. Resultaten från praktikforskningen kommer att publiceras på Helsingfors universitets hemsidor.

Dina svar och dina resultat kommer att behandlas så att inga obehöriga kan ta del av dem. Personuppgifter och intervjumaterial kommer att förvaras konfidentiellt på separata ställen, dvs ditt namn kommer inte finnas på det utskrivna materialet utan kommer att förvaras separat. Endast jag kommer att ha tillgång till dina personuppgifter, och jag är den som ansvarar för att de behandlas på ett korrekt sätt. Enskilda personers erfarenheter och synpunkter kommer inte att kunna identifieras.

Ditt deltagande är frivilligt och du kan när som helst avbryta deltagandet. Om du väljer att inte delta eller om du vill avbryta behöver du inte uppge orsaken och det kommer inte att ha negativa följor för dig. Ta kontakt om du har frågor gällande praktikforskningen.

Emely Schröder-Lommi

Helsingfors universitet

Telefon: 040xxxxxxx

Email: emely.schroder-lommi@helsinki.fi

Bilaga 2 Samtyckesformulär

Samtycke till att delta i praktikforskningen ”De systemiska veckomötenas positiva och negativa effekter inom barnskyddet inom Östra Nylands välfärdsområde”

- Jag har fått muntlig och skriftlig information om praktikforskningen
- Jag har haft möjlighet att ställa frågor.
- Jag samtycker till att delta i praktikforskningen ”De systemiska veckomötenas positiva och negativa effekter inom barnskyddet inom Östra Nylands välfärdsområde”.
- Jag samtycker till att uppgifterna om mig behandlas på det sätt som beskrivs ovan.

Plats och datum

Underskrift

Bilaga 3 Intervjuguide

Hur länge har du jobbat som socialarbetare inom barnskyddet?

Har du gått utbildningen i systemiskt arbetssätt?

Önskar du att du hade haft möjlighet att gå utbildningen?

Önskar du mer utbildning inom systemiskt arbetssätt?

På vilket sätt påverkar de systemiska veckomötena ditt fortsatta arbete med klientfamiljerna?

Vilka är de huvudsakliga fördelarna med systemiska veckomöten enligt dig?

Vilka är de huvudsakliga nackdelarna med systemiska veckomöten enligt dig?

Anser du att de systemiska veckomötena påverkar din arbetsbelastning?

Hur kunde man göra annorlunda så att de inte påverkar din arbetsbelastning?

Anser du att systemiska veckomötena stödjer ditt arbete?

Hur skulle du utveckla de systemiska veckomötena, så att de bättre kunde stödja ditt arbete?